

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	złp. 2.— gr.
Półrocznie	„ 1.— „
Kwartalnie	„ —.50 „
Miesięcznie	„ —.20 „

Zgierz,

dn. 17 lipca
1926 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 20 gr.

Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Co to jest jaglica? Jaglica albo egipskie zapalenie oczu jest ciężką i niebezpieczną chorobą. Choroba ta, jeśli zostanie zaniedbana, jak to się często zdarza, powoduje znaczną utratę wzroku i przykre dolegliwości, uniemożliwiając pracę i zarobkowanie, a nierzadko prowadzi do zupełnej ślepoty i kalectwa.

Jaglica przytem jest chorobą zakaźną łatwo udzielającą się. Jeśli w rodzinie, zakładzie, bursie, internacie i t. p. jedna osoba zachoruje na jaglicę, to często w krótkim nawet czasie od niej zarażają się wszyscy domownicy, oraz osoby mające z nimi styczność. Jaglica przeto jest poważna klęską, której należy usilnie wystrzegać się. Jak tylko pierwsze objawy tej choroby wystąpią, trzeba zaraz poddać się systematycznej kuracji, aby siebie uchronić od jej fatalnych następstw — ślepoty, a swoje najbliższe otoczenie od zarażenia tem nieszczęsnem cierpieniem.

Pozatem jaglica jest chorobą podstępą. Rozpoczyna się zwykle bardzo łagodnie i niepostrzeżenie. Z początku występuje zaledwie swędzenie i pieczenie pod powiekami, wzmoczone łzawienie, lekkie zaczerwienienie i nieznaczne sklejanie się powiek rano. Ani chory, ani otoczenie nie zwraca zwykle na te niewinne pozornie objawy, które bywają właśnie zapowiedzią tej groźnej choroby. Dopiero po pewnym czasie pieczenie wzmagą się, chory odczuwa już jakby „piasek pod powiekami“, często mruży oczy i nie może patrzeć na światło. Rzęsy skleją się, wydzielina iest już dość znaczną, powieki brązową i grubieją, stają się ciężkie i opadają, a na wewnętrznej ich powierzchni występują nierówności, przypominające ziarna kaszy jaglanej. I oto choroba już się nadobrze rozwinęła, jest więc najwyższy czas, aby chory poddał się systematycznemu leczeniu i ratował oczy przed zniszczeniem i ślepotą.

Jeśli choroba w takim stanie nie zostanie powstrzymana, to w dalszym jej rozwoju brzeży powiek wraz z rzęsami zachylają się ku gałce ocznej, drażniąc i niszcząc oko. Wzrok nagle podupada; oko mętnieje, przysłania się bielmem i wreszcie ślepie.

Taki fatalny koniec występuje po kilku, a czasami dopiero po wielu latach choroby, jeśli chory nie leczył się wcale lub tylko leczył się krótko, niewytrwale i niedbale, albo jeśli zaczął się leczyć późno, gdy choroba już zdołała wzrok zniszczyć.

Dlatego, to gdy tylko występują pierwsze nieznaczne objawy, należy zaraz, zwlekając, udać się do lekarza o poradę i w razie, jeżeli się okaże, że to jest rzeczywiście początek jaglicy, wytrwale i systematycznie leczyć aż do zupełnego wyleczenia.

Rodzice, którym szczęście ich dzieci leży na sercu, gdy tylko zauważą pierwsze objawy chorobowe u dzieci swych powinni zaraz zasięgnąć porady lekarza w obawie przed jaglicą, gdyż jeśli nie poddadzą ich w porę leczeniu, winni będą długim cierpieniem swych dzieci a może nawet ich przyszłego kalectwa!

Pamiętajcie, że im wcześniej rozpoczniecie leczenie, tem choroba mniejsze pozostawi ślady i prędzej będzie wyleczona.

Zaniedbanie leczenia jaglicy grozi ślepotą!

Jak uniknąć zarażenia się jaglicą? Jaglica powstaje wskutek dostania się do oczu zdrowych zarazków, które znajdują się w wydzielinie — ropie i łzach oczu chorych na jaglicę. Należy przeto wystrzegać się dostania się tych zarazków do oczu i w tym celu pamiętać o następujących przestrogach:

- 1) Nie wolno myć się na miednicy i w wodzie w której mył się chory na jaglicę, gdyż tam są zarazki jaglicy.
 - 2) Nie wolno wycierać się ręcznikiem, którym wycierał się chory na jaglicę, gdyż na nim są zarazki jaglicy.
 - 3) Nie wolno używać chustki do nosa, której używał chory na jaglicę, bo w niej są zarazki jaglicy.
 - 4) Nie wolno spać na pościeli, na której spał chory na jaglicę, gdyż na niej są zarazki jaglicy.
 - 5) Nie wolno całować się z chorym na jaglicę, gdyż na jego twarzy i rękach są zarazki jaglicy.
 - 6) Nie wolno korzystać z przedmiotów codziennego użytku chorego na jaglicę, a więc: narzędzi pracy, książek, zabawek i t. p. gdyż na nich są zarazki jaglicy.
 - 7) Nie wolno dotykać się i trzeć oczu brudnymi rękami, gdyż na nich często znajdują się zarazki jaglicy.
 - 8) Nie wolno przebywać długo w kurzu i dymie, gdyż często w kurzu znajdują się zarazki jaglicy.
- A natomiast każdy powinien:
- 9) Myć ręce i twarz często w czystej wodzie, najlepiej pod kranem lub na czystej miednicy.
 - 10) Mieć ręcznik i chustki do nosa wyłącznie do swego użytku i nigdy nie pożyczać ich innym
 - 11) Sypiać zawsze we własnym łóżku i na czystej pościeli i nie pozwalać na tej samej pościeli sypiać innym.
 - 12) Dbać o czystość i zdrowie oczu swoich a gdy wystąpią dolegliwości w oczach nie zwlekać i udać się zaraz do lekarza po poradę.
- Kto te dwadzieścia przykazań ściśle przestrzegać będzie może być pewny, że nie dostanie jaglicy!

Święto sportowe w Gimnazjum państwowem. Miejscowe Gimnazjum Państwowe Koedukacyjne, zakończyło rok szkolny, piękną uroczystością sportową. Dnia 20 VI. na dziedzińcu szkolnym, odbył się trójboj lekkoatletyczny, złożony z biegu na 100 m. (dla dziewcząt na 60 m.), oraz skoków w dal i w wyż. Wyniki osiągnięte są dowodem znacznej sprawności fizycznej młodzieży, osiągniętej dzięki dużej fachowości, usilnej pracy i wielkiego zamiłowania kierownika ćwiczeń fizycznych, nauczyciela gimnastyki w tutejszym gimnazjum p. J. Kawczyńskiego.

Zwycięzcom zawodów, wręczył p. Dyrektor Lazar, 6 srebrnych żetonów, z których 5 przypadło dla kl. 6 ej, 1 dla 5 ej, kl. 7-ma nie zdobyła żadnego.

Żetony zdobyli.

I. Gólkowska Józefa (bieg 9 sek , skok w dal 4.30 m., w wyż 1 30 m.)				
II. Swierczówna Anna („ 8 6 „ „ „ 4.18 „ „ 1.25 „)				
III. Nesslerówna Marja („ 9.4 „ „ „ 4.02 „ „ 1.20 „)				
I. Trocki Benjamin („ 11.4 „ „ „ 5.13 „ „ 1.55 „)				
II. Gólkowski Jan („ 12.2 „ „ „ 5.30 „ „ 1.25 „)				
III. Balcarek („ 12.2 „ „ „ 5.30 „ „ 1.25 „)				

Biorący udział w zawodach poza konkursem uczniowie: Lubnau i Karolczak osiągnęli; pierwszy w skoku w wyż 1.50 mtr.

Prócz trójboju, odbyły się w dniu tym 2 mecze piłki siatkowej, miejscowych drużyn gimnazjalnych. Organizacja powyższych zawodów, mająca na celu propagandę idei wychowania fizycznego młodzieży, jest dowodem dużego zrozumienia ze strony kierownictwa uczelni potrzeby odrodzenia fizycznego społeczeństwa przez sport i gimnastykę.

Państwową Szkołę Handlową ukończyli w r. b.: Antczak Franciszek Ksawery, Chibiński Ignacy Benedykt, Gessel Stefan, Jędrzejczak Józef, Kaczyński Lucjan, Majewski Edward, Mamiński Ryszard, Miśkiewicz Ignacy, Pelikant Teodor, Perzyna Bronisław, Potempa Marjan, Rzepecki Aleksander, Sikorski Stanisław, Strębski Antoni, Stowiński Jan, Stefaniak Edward, Szyszczyński Wacław, Wiczorek Wacław, Wyrzykowski Bronisław i Zamojski Ignacy.

Wobec znacznej liczby zgłaszającej się stale do Szkoły dziewcząt będzie wprowadzona od nowego roku szkolnego koedukacja. Na kurs pierwszy przyjmowani są chłopcy i dziewczęta w wieku lat 13—16 ze świadectwami z ukończenia pełnej 7-klasowej szkoły powszechnej lub 3-klasowej gimnazjum.

Sprawozdanie z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 15-go czerwca 1926 r.

Przewodniczący burm. Swiercz, stwierdzając obecność 15-tu radnych oraz 3 członków Magistratu, otwiera posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 7.40 wieczorem.

Obecni radni: 1) Borowski Staasiaw, 2) Bińkowski Adam, 3) Chwiałkowski Franciszek, 4) Grünberg Fabjan, 5) Hudobiński Jan, 6) Hoffman Wilhelm, 7) Kamiński Ignacy, 8) Kurowski Karol, 9) Kon Menasze, 11) Olczak Feliks, 11) Pomorski Jan, 12) Pawlikowski Władysław, 13) Sirkis Lejzer, 14) Teska Michał i 15) Zerdnt Artur oraz członkowie Magistratu: 1) wiceburmistrz Szymczak Stanisław, 2) Chorąży-Chrupkowa i 3) Nawrocki Franciszek.

Nieobecni radni nieusprawiedliwieni: 1) Czaplinski Ignacy, 2) Dzióbkiewicz Antoni, 3) Grodzicka Klementyna, 4) Jakubowski Feliks, 5) Łodwig Stanisław, 6) Morgenstern Abram i 7) Zieliński Andrzej oraz ławnik Sheybal Stanisław.

Sekretarzuje radny Grünberg Fabjan.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu,
- 2) Sprawa poboru 10% dodatku komunalnego na Zgierską Straż Ogniową do składki ogniowej na 1926 r.,
- 3) Podwyższenie wynagrodzenia kierownikowi orkiestr szkolnych,
- 4) Sprawa wydatków przeniesienia stodoł przy szosie Aleksandrowskiej,
- 5) Przyjęcie w poczet stałych mieszkańców Adolfa-Roberta Szulca, zam. przy ul. Rynek Kilińskiego, № 10,
- 6) Odpowiedź Województwa Łódzkiego w sprawie przeprowadzenia drogi do Stacji Kolejowej przez teren Seminarjum Nauczycielskiego,
- 7) Komunikaty:
 - a) Uchwalenie dodatkowego budżetu,
 - b) Desygnowanie członka do Komisji Opieki Społecznej,
 - 8) Wolne wnioski.

Protokoły z pierwszego i drugiego posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 20 maja r. b. Rada Miejska przyjęła w przedłożonym brzmieniu.

Następnie wiceburmistrz Szymczak Stanisław, zgodnie z wnioskiem Magistratu, zwrócił się do Rady Miejskiej z prośbą o upoważnienie Magistratu do pobierania specjalnego dodatku komunalnego do składki ogniowej na rok 1926 w wysokości 10%, przy czym zaznaczył, że całkowity wpływ z tego podatku przelany zostanie na rzecz Straży Ogniowej.

Radny Pawlikowski, nie oponując co do wprowadzenia samego dodatku komunalnego do składki ogniowej na rzecz tut. Straży Ogniowej, postawił wniosek, ażeby do Zarządu Straży Ogniowej wchodził jeden członek Magistratu.

Po powyższym Rada Miejska jednogłośnie powzięła następującą uchwałę:

„Na zasadzie art. 27 i 30 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych miasto Zgierz pobierać będzie w roku 1926 10% dodatek komunalny do składki ogniowej na r. 1926.

Dodatek komunalny inkasowany będzie jednocześnie ze składką ogniową.

Wpływy z tego dodatku zostaną przekazane miejscowej Ogniowej Straży Ochotniczej”.

Rada Miejska przychyliła się do złożonej prośby kierownika orkiestr szkolnych, postanawiając jednocześnie podwyższyć wynagrodzenia z dniem 1 września r. b.

Poczem Przewodniczący burm. Swiercz zwraca się do Rady Miejskiej z prośbą o uchwalenie Magistratowi kredytu w wysokości zł. 3.500.— na przeniesienie wzgl. wykup 9 stodoł, stojących na terenie, przeznaczonym na otwarcie Nowego Rynku.

Po zapoznaniu się z protokołem Komisji dla oszacowania stodoł, mających być przeniesionymi wzgl. wykupionymi z placu,

przeznaczonego na rynek, Rada Miejska jednogłośnie postanowiła upoważnić Magistrat do wydatkowania na omawiany wyżej cel maksymalnej kwoty zł. 3.00.—.

Następnie Rada Miejska wyraziła swą zgodę na przyjęcie w poczet stałych mieszkańców tut. miasta Adolfa-Roberta Szulca.

Dalej Przewodniczący burm. Swiercz odczytał Radzie Miejskiej odpowiedź Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Łodzi w sprawie przeprowadzenia ulicy do stacji kolejowej przez teren Seminarjum Nauczycielskiego w Zgierzu.

Dla ostatecznego załatwienia tej sprawy Rada Miejska, na wniosek Przewodniczącego burm. Swiercza, postanowiła wyłonić Komisję po jednym członku z każdej Frakcji Radzieckiej celem zbadania omawianej sprawy na miejscu i wydania opinii, czy koniecznym jest jej przeprowadzenie.

Poczem burm. Swiercz prosi Radę Miejską o uchwalenie dodatkowego budżetu, a to w związku z zakupionymi przez Magistrat 3 placami, położonymi przy ul. Przejazd, 1 wydatkowanymi na ten cel kwotą zł. 2.700.—. Wydatek ten nie był przewidziany w budżecie na rok 1926. Jako pokrycie ceny kupna wymienionych wyżej placów przewiduje się zwiększony dochód z podatku od biletów tamwajowych na linii Łódź — Ozorków.

W związku z powyższym radny Pawlikowski zapytuje, czy wiadomym jest Magistratowi, że Dyrekcja Elektrycznych Kolejek Dojazdowych pobiera na tramwajach Łódź — Ozorków do Zgierza 65 gr., a tramwajach Łódź — Zgierz 50 gr.

Przewodniczący burm. Swiercz wyjaśnił, że Dyrekcja Kolejek Dojazdowych świadomie to uczyniła, obawiając się zbytnio przeciążenia na tramwajach, idących przez Zgierz do Ozorkowa, ze względu na to, że te ostatnie idą o 10 minut krócej niż tramwaje Łódź — Zgierz.

Jednocześnie nadmieniał, że wobec ustalonego już obecnie ruchu osobowego na linii Łódź — Ozorków Magistrat w tych dniach wystąpi z odpowiednim memorjałem do Dyrekcji Kolejek Dojazdowych w przedmiocie zrównania taryfy osobowej do Zgierza na obydwóch kolejkach oraz przywrócenia przystanku tramwajowego na linii Łódź — Ozorków na Starym Rynku.

Po powyższym Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła dodatkowy budżet na rok 1926.

W wolnych wnioskach radny Borowski prosi Magistrat o postawienie lampy elektrycznej na ul. Szlachutkowej, a radny Zerdnt zapytuje, czy wiadomym jest Magistratowi, z jakich powodów Elektrownia Zgierska podwyższyła opłatę za prąd.

Sprawozdanie z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 17-go czerwca 1926 r.

Przewodniczący wiceburmistrz Szymczak Stanisław, stwierdzając obecność 17 radnych oraz 1 członka Magistratu, otwiera posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 8¹⁰ wieczorem.

Obecni radni: 1) Borowski Stanisław, 2) Bińkowski Adam, 3) Czaplinski Ignacy, 4) Chwiałkowski Franciszek, 5) Grünberg Fabjan, 6) Hudobiński Jan, 7) Hoffman Wilhelm, 8) Jakubowski Feliks, 9) Kurowski Karol, 10) Kon Menasze, 11) Łodwig Stanisław, 12) Morgenstern Abram, 13) Pomorski Jan, 14) Pawlikowski Władysław, 15) Teska Michał, 16) Zieliński Andrzej i 17) Zerdnt Artur oraz członkowie Magistratu: 1) ławnik Nawrocki Franciszek.

Nieobecni radni nieusprawiedliwieni: 1) Dzióbkiewicz Antoni, 2) Grodzicka Klementyna oraz burmistrz Jan Swiercz.

Nieobecni radni nieusprawiedliwieni: 1) Kamiński Ignacy, 2) Olczak Feliks, 3) Sirkis Lejzer oraz ławnicy: 1) B. Chorąży-Chrupkowa i 2) Sheybal Stanisław.

Sekretarzuje radny Grünberg Fabjan.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu,
- 2) Uchwalenie przyjęcia III raty pożyczki państwowej na roboty publiczne na mies. czerwiec,
- 3) Wolne wnioski.

Protokoły z posiedzenia z dnia 15 czerwca r. b. Rada Miejska przyjęła w przedłożonym brzmieniu.

Poczem wiceburmistrz Szymczak Stanisław zwrócił się w imieniu Magistratu do Rady Miejskiej z prośbą o upoważnienie Magistratu do podjęcia III raty pożyczki państwowej na roboty publiczne na mies. czerwiec r. b. w wysokości zł. 40.000.—.

Po krótkiej dyskusji Rada Miejska powzięła następującą uchwałę:

„Rada Miejska m. Zgierza pow. Łódzkiego na zebraniu w dn. 17 czerwca r. b. pod przewodnictwem wiceburmistrza Szymczaka Stanisława i w obecności 17 radnych z pośród ogólnej liczby 24 radnych, uprawnionych do udziału w zgromadzeniu gminnym, postanowiła:

I. przyjąć od Skarbu Państwa dalszą pożyczkę w wysokości zł. 40,000.— (czterdzieści tysięcy złotych) na roboty inwestycyjne w związku z zatrudnieniem bezrobotnych na warunkach, ustalonych reskryptem Min. Skarbu z dnia 13 kwietnia r. b. L. 836/DB/5, a mianowicie: oprocentowana na 6% zgóry w stosunku rocznym, zwrotna w terminie do dnia 1 maja 1929 r., rozpoczynając od dnia 1-go maja 1927 r., w równych ratach rocznych z prawem prolongaty, zależnie od decyzji Min. Rob. Publ., Spraw Wewn. i Skarbu, najdalej do dnia 1 maja 1931 r.;

II. użyć pożyczki tej wyłącznie na cel, na jaki została zaciągnięta;

III. ryczyć za zwrot zaciągniętej pożyczki i spłatę procentów w umówionym terminie całym nieruchomości i ruchomym majątkiem gminy i wszystkimi jej dochodami;

IV. wstawić do budżetu gminnego corocznie aż do całkowitej spłaty pożyczki odpowiednią sumę na spłatę przypadających rat wraz z odsetkami;

V. zgodzić się, aby w razie opóźnienia w wypłacie raty w oznaczonym terminie zaległa rata była ściągana przymusowo w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10% w stosunku rocznym od raty zaległej oraz z kosztami egzekucji;

VI. upoważnić Magistrat w osobach burmistrza Jana Świercza i wice burmistrza Stanisława Szymczaka do działania w imieniu miasta Zgierza wobec władz państwowych*.

Poczem przystąpiono do następnego punktu porządku dziennego, t.j. „Sprawy płac robotników, zatrudnionych przy robotach publicznych“.

Pierwszy zabrał głos w powyższej sprawie wice-burmistrz Szymczak Stanisław, który na wstępie swego przemówienia zaznaczył, że sprawa udzielenia podwyżki robotnikom, zatrudnionym na robotach publicznych, jest ściśle związana ze staraniem Magistratu o uzyskanie podniesienia rat mies. na roboty publiczne, przyczem nadmieniał, że specjalnie w tym celu wyjeżdża delegacja, złożona z przedstawicieli Magistratu i robotników, do Warszawy.

Dalej zakomunikował, że Magistrat, opierając się na wysokości przyznanego mu przez Rząd kredytu na uruchomienie robót publicznych, t. j. prawie że takiego, jaki był przewidywany w złożonym przez Magistrat planie, rozpoczął w takim zakresie pracę, zatrudniając około 600 robotników. Koszta robocizny przy zatrudnieniu powyższej ilości ludzi wraz z materiałem wyniosły kwotę około zł. 85,000.— mies., t. j. mniej więcej taką, jaką winien Rząd asygnować miesięcznie, stosownie do przedstawionego kosztorysu. Tymczasem Rząd asygnował tylko połowę potrzebnych rat miesięcznych.

Wobec słabej nadziei uzyskania ze strony Rządu zwiększonych rat na roboty publiczne Magistrat zmuszony jest przerwać zarazie roboty publiczne do czasu wywiązania się z zaciągniętych na ten cel zobowiązań.

W końcu, wracając do istoty sprawy, t. j. podniesienia płac robotnikom, zatrudnionym na robotach publicznych, zakomunikował, że Magistrat w zasadzie nie jest przeciwnym udzieleniu podwyżki, lecz uzależnił wysokość podwyżki płac od przyznania przez Ministerstwo Robót Publicznych zwiększonych kredytów na prowadzenie robót publicznych.

Po powyższym radny Czaplński zapytuje, jakie Magistrat ma zabezpieczenia na wypadek odmowy ze strony Rządu zwiększenia rat na roboty publiczne, a następnie, zabierając głos w sprawie podwyżki płac, stwierdza, że żądanie Związków podniesienia stawki dziennej ze zł. 4.— na zł. 5.20 nie jest wygórowane wobec szalejącej obecnie drożyzny, lecz uważa, że trudno o tem mówić w obecnej chwili.

Po krótkiej wymianie zdań Rada Miejska, przychyłając się do wniosku radn. Pawlikowskiego, uchwaliła 7 głosami za przeciw 4 i 2 wstrzymujących się oraz 4 niebiorących udziału w głosowaniu odłożyć powzięcie uchwały co do podniesienia płac robotnikom, zatrudnionym na robotach publicznych, do czasu przyjazdu delegacji z Warszawy.

Dalej przewodniczący wice burmistrz Szymczak Stanisław przystąpił do odczytania Radzie Miejskiej wniesionego przez frakcję radnych miejskiej Narodowej Partii Robotniczej następującego wniosku:

„Wniosek“.

„Frakcja Narodowej Partii Robotniczej w Zgierzu prosi Szanowną Radę Miejską o uchwalenie następującego wniosku:

1) Żądamy bezwzględnie wydalania z pracy tych robotników, którzy nie zamieszkiwali na terenie m. Zgierza po 1-ym stycznia 1923 r.;

2) Żądamy, ażeby Magistrat zwolnił wszystkich tych robotników, którzy nielegalnie byli przyjęci do pracy, a na ich miejsce zastąpić głów rodzin, utrzymujących się z pracy rąk,

a zamieszkałych w Zgierzu przed 1 stycznia 1923 r.“

Zgierz, dnia 15. VI. 1926 r.

Wnioskodawcy:

(—) J. Pomorski, (—) F. Olczak, (—) K. Kurowski,

po odczytaniu którego zauważył, że, jego zdaniem, należałoby jedynie przesunąć termin w złożonym wniosku na rok 1924.

Nad powyższym wnioskiem wywiązała się krótka dyskusja, rezultatem której 12 głosami za, przeciw 3 i 2 wstrzymujących się przyjęto złożony przez frakcję radnych Narodowej Partii Robotniczej wyżej przytoczony wniosek.

Poczem radny Zieliński postawił wniosek, aby na wypadek otrzymania zwiększonych rat pożyczki na roboty publiczne miast podwyższyć płacę robotnikom, zatrudnionym na robotach publicznych, zatrudnić większą ilość bezrobotnych.

Radny Morgensztern stawia wniosek o wyłonienie specjalnej Komisji Radzieckiej, której zadaniem byłoby dopilnowanie, by na robotach publicznych pracowali robotnicy faktycznie potrzebujący oraz odpowiadający warunkom, wymienionym w przyjętym przez Radę Miejską wniosku Narodowej Partii Robotniczej.

Na zwróconą przez Przewodniczącego uwagę, że Komisja taka już istnieje, lecz składa się tylko z delegatów robotników, radny Morgensztern oświadczył, że wniosek swój podtrzymuje, przyczem dodał, że w takim razie byłoby dwie Komisje: pierwsza, składająca się z delegatów robotników, o charakterze opiniodawczym, a druga, złożona z członków Rady Miejskiej, miałaby głos decydujący w przyjmowaniu robotników na roboty publiczne.

Radny Czaplński wypowiada się przeciwko formowaniu nowej Komisji, a uważa jedynie za wskazane dokompletowanie do istniejącej już Komisji przedstawicieli Rady Miejskiej po jednym z poszczególnych Frakcji Politycznej.

Po krótkiej wymianie zdań Przewodniczący poddał pierwszy wniosek radn. Morgenszterna pod głosowanie. Wniosek ten uzyskał 12 gł. za, przeciw 5.

Wniosek radn. Czaplńskiego uzyskał 10 gł. za, przeciw 4 i 3 wstrzymujących się od głosowania.

Wobec tego doszczegółne Frakcje Polityczne desygnowały następujących członków:

Frakcja N. P. R.	radn. Zielińskiego Andrzeja
„ P. P. S.	„ Pawlikowskiego Władysława
„ Zw. L. N.	„ Jakubowskiego Feliksa
„ Żydowska	„ Morgenszterna Abrama
„ Niemiecka	„ Hofmana Wilhelma

Następnie, na wniosek radn. Hudobnińskiego, przyjęto, że do robotnic, zatrudnionych na robotach publicznych, będą stosowane te same obniżenia, jakie obowiązują w stosunku do robotników.

Poczem Rada Miejska wyraziła swą zgodę na udzielenie burm. Świerczowi Janowi miesięcznego urlopu wypoczynkowego.

W wolnych wnioskach radny Morgensztern porusza sprawę nieścisłego zaprotokółowania w protokule z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 20 maja r. b. jego słów w dyskusji nad wnioskiem Magistratu w przedmiocie przeniesienia targów na mający być urządzonym rynek przy sz. Aleksandrowskiej.

Ze względu na to, że wymieniony wyżej protokół został przez Radę Miejską przyjęty w przełożonym brzmieniu, Przewodniczący wice burm. Szymczak Stanisław oświadczył, że żadne poprawki wniesione być nie mogą i wobec tego sprawę nieścisłego zaprotokółowania przyjmuje jedynie do wiadomości.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Ogłoszenia urzędowe.

Obwieszczenie.

Ministerstwo Skarbu zarządziło w drodze ulgi, aby podatnicy, którzy zapłacą przed dniem 1 września r. b. zaległe podatki i należności stemplowe zostali zwolnieni od ustawowych kar za zwłokę w wysokości 4% i aby pobierano od nich:

o ile zaległości zostaną do dnia 15 lipca r. b. włącznie 1% miesięcznie za zwłokę,

o ile te same zaległości zostaną wpłacone w okresie od dn. 16 do 31 lipca r. b. włącznie 1 1/2 %,

w okresie od 1 do 15 sierpnia r. b. włącznie 2% i w okresie od 16 do 31 sierpnia r. b. włącznie 3%.

Po tym terminie powyższe ulgi stosowane nie będą

Uchwalony przez ciała ustawodawcze 100% wydatek Min. Skarbu stosuje tylko do tych zaległości podatkowych, które nie zostaną uiszczone do dnia 1 września r. b.

Leży więc w interesie płatników szybkie uregulowanie zaległości tak rozłożonych na raty jak i nierozłożonych.

Naczelnik Urzędu: Skarbowego (—) Guttmajer.

Podając treść powyższego okólnika do wiadomości, Magistrat jednocześnie zawiadamia, iż wspomniane ulgi podatkowe mają analogiczne zastosowanie do wszystkich zaległości podatków miejskich.

Zgierz, dnia 15 lipca 1926 r.

Wice-burmistrz (—) St. Szymczak.

Rozporządzenie

Wojewody Łódzkiego z dnia 18 maja 1926 r. w sprawie zwalczania wścieklizny.

Na podstawie art. 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 102, poz. 676) i art. 6 Rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. № 165, poz. 395) oraz art. 11 pkt. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) i art. 1125 do 1135 ros. Ustawy Lekarskiej (T. XIII Zb. Pr. i Przep. b. ces. ros. wyd. 1905 r.) w uzupełnieniu § 78, 79 i 80 postanowień obowiązujących do powyższej ustawy z r. 1908, zarządzam na czas trwania wścieklizny u zwierząt i ludzi, co następuje:

§ 1.

W razie dostrzeżenia objawów wścieklizny u psów i kotów, właściciel zwierzęcia, niezależnie od zawiadomienia o tem odnośnych władz w Łodzi — Komisarjatu policyjnego lub lekarza weterynaryjnego, w innych miastach — prezydenta, burmistrza lub lekarza weter., w powiatach lekarza weterynaryjnego, wójta gminy lub sołtysa) obowiązany jest chorego lub podejrzanego o wściekliznę psa i kota zabić, nie czekając na przybycie lekarza weter. Zabite zwierzę powinno być pozostawione dla zbadania weterynaryjnego.

§ 2.

Wszystkie inne zwierzęta domowe chore lub podejrzone o wściekliznę należy przetrzymać w osobnym miejscu do czasu przyjazdu lek. weter. i zebrania się komisji weterynaryjno-wykonawczej.

§ 3.

Przed przybyciem lekarza weterynaryjnego nie wolno u zwierząt chorych lub podejrzanych o wściekliznę wykonywać żadnych zabiegów leczniczych.

§ 4.

W razie pokąsania człowieka przez psa lub kota, nie podejrzanego o wściekliznę, zwierzęta te mają być pozostawione pod weterynaryjno-policyjnym nadzorem na uwięzi i w kagańcu na termin 3-miesięczny i nie mogą być wyprowadzane z gospodarstwa. Niezachowanie tych warunków przez właściciela zwierzęcia pociąga za sobą natychmiastowe zabicie psa lub kota.

§ 5.

Wszystkie pokąsane przez psa wściekłego lub podejrzanego o styczność z nim psy i koty mają być bezwzględnie wybite.

§ 6.

Pozostałe w zapowietrzonych miejscowości psy winny być aż do wygaśnięcia zarazy, trzymane na uwięzi lub prowadzone na linie, względnie zaopatrzone w trwałe kagańce wykluczające możliwość ukąszenia. Wyjątek stanowią psy myśliwskie i owczarskie, tudzież należące do Towarzystwa Chowu i Tresury psów policyjnych o tyle, że pierwsze — na terenie łowów, drugie — w czasie strzeżenia zwierząt na pastwisku, trzecie — w czasie tresury, względnie tropienia przestępców, mogą chodzić bez linewki względnie bez kagańca.

§ 7.

W czasie trwania wścieklizny, t. j. od dnia urzędowego jej stwierdzenia aż do wygaśnięcia, psy biegające samopas (wałęsające się), mają być wyławiane i niezwłocznie zabijane.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego Rozporządzenia będą karane podług art. 25 Ustawy z dnia 25 ? 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych w drodze administracyjnej grzywną do tysiąca złotych lub aresztem do 3 miesięcy.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Łódź, dnia 18 maja 1926 r.

Wojewoda (—) A. Remiszewski.

Z powodu stwierdzenia zarazy wścieklizny u psów w Zgierzu zarządzam, co następuje:

Wszystkie psy mają być dniem i nocą trzymane na uwięzi. Wyprowadzać je można tylko na smyczy po zaopatrzeniu w geste

kagańce. Psy biegające samopas (wałęsające się) mają być wyławiane i niezwłocznie zabijane.

Koty mają być trzymane w zamknięciu.

Wice-burmistrz (—) St. Szymczak.

Konkurs.

Magistrat m. Zgierza niniejszym ogłasza konkurs na stanowisko architekta miejskiego.

Oferty z odpisami świadectw i z życiorysami należy składać do Magistratu—Wydział Główny—najpóźniej do dnia 25 lipca b.r.

Zgierz, dnia 15 lipca 1926 r. Magistrat (—) St. Szymczak.

Obwieszczenie.

Okręgowy Inspektor Pracy podaje do wiadomości, że na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 15 lutego 1926 r. (Dz. Ust. R. P. № 21, poz. 128) wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o wykonaniu ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji powołana została Komisja dla Świadczeń przy Inspektorze Pracy III-go Okręgu w Łodzi ul. Południowa № 4, która ustalać będzie prawa do renty i dodatków wyrównawczych osób poszkodowanych wskutek nieszczęśliwych wypadków przy pracy w okresie wojennym, obecnie zamieszkałych na terenie Województwa Łódzkiego w szczególności:

1) osób, posiadających obywatelstwo polskie, które jako uchodźcy, jeńcy, zakładnicy lub internowani zatrudnione były w czasie wojny w przedsiębiorstwach ewakuowanych z ziem wchodzących obecnie w skład Państwa Polskiego do Rosji i poszkodowane zostały wskutek nieszczęśliwych wypadków przy pracy w tych zakładach;

2) osób, zarówno nie posiadających jak i posiadających obywatelstwo polskie, poszkodowanych w czasie wojny przez nieszczęśliwe wypadki w przedsiębiorstwach, które znajdowały się pod zarządem władz okupacyjnych, a które były objęte przepisami prawnymi o odszkodowaniu lub ubezpieczeniu z tytułu wypadków obowiązującymi w b. dzielnicy rosyjskiej.

Jak z powyższego wynika nie powinny zgłaszać się do Komisji te osoby, które były poszkodowane w Rosji, lecz nie w zakładach ewakuowanych z ziem, należących obecnie do Państwa Polskiego.

Osoby, posiadające tytuły prawne (akty ugody lub wyroki sądowe), winne zgłaszać swe pretensje do dodatku wyrównawczego do Zakładu Ubezpieczeń od wypadków (Lwów, Brajerowska 16) ewentualnie do oddziału tego Zakładu przy województwie.

Uwaga. Dodatki wyrównawcze, zgodnie z ustawą, należą się tym osobom, które w okresie czasu od 1 stycznia 1919 r. do 30 czerwca 1924 r. bądź wcale nie pobierały renty, bądź ją pobierały w pieniądzu o zmniejszonej wartości wskutek dewaluacji (np. wskutek spadku wartości marki). Nie posiadając prawa do dodatku wyrównawczego osoby, którym wypłaconą została na podstawie obowiązujących przepisów kwota jednorazowa, zwalnająca od dalszego obowiązku wypłaty rent (renta skapitalizowana), chyba że w aktach ugody lub innych dokumentach zastrzeżona została rewizja.

Osoby, zgłaszające roszczenia do Komisji dla świadczeń winne w zgłoszeniu podać:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) dokładny adres (miejscowość, poczta, powiat),
- 3) datę i rodzaj uszkodzenia,
- 4) nazwę przedsiębiorstwa, w którym zaszedł wypadek,
- 5) stopień niezdolności do pracy (względnie imię i nazwisko osoby zmarłej wskutek wypadku oraz stosunek pokrewieństwa do tej osoby),
- 6) instytucję, która wypłaciła lub przyznawała rentę,
- 7) wysokość renty i czas, do jakiego została wypłacona (względnie opis starania, jakie poczyniono dla uzyskania renty) oraz załączyć wszelkie dokumenty, dotyczące wypadku stwierdzające bezpośrednio lub pośrednio powyższe dane.

Nadto osoby, wymienione pod punktem 1 niniejszego ogłoszenia, winne przedstawić dowody z dokumentów lub powołać się na dwóch wiarogodnych świadków w celu stwierdzenia, iż wypadek zdarzył się w przedsiębiorstwie, ewakuowanym z ziem wchodzących w skład Państwa Polskiego do Rosji, oraz że osoba, która uległa wypadkowi, była jeńcem, uchodźcą, zakładnikiem lub internowanym.

Inspektor Pracy III-go Okręgu